

ad § 4.

De her foreslaaede Bestemmelser er de samme, som er gældende for indeværende Aar. Kun skal det bemærkes, at det med den her foreslaaede Ordning uden Fare for Statens Lagre kan gives sikkert Tilsagn til jydsk Rugdyrkere om, at de kan faa tilbageleveret, hvad de gennem forholdsvis ensidig Rugavt maatte have leveret for meget.

ad § 5.

Under Hensyn til Pengenes fortsatte Forringelse med Hensyn til Købeevne og den dertil svarende Fordyrelse af Landbrugets Driftsudgifter og i Betragtning af den ved Tilførlernes Standsning forårsagede Nedstemning af Landbrugets Produktionsevne vil det næppe kunne forsvares at blive staaende ved de for indeværende Aars Høst fastsatte Kornpriser. For Foderkornets Vedkommende er en væsentlig Forhøjelse dog næppe paa krævet, og det er derfor her bragt i Forslag, at Leveringen af Foderkorn til Statslagrene skal betales med 25 Kr., hvilket er samme Pris, som Staten i Aar tilbyder ved Indkøb ud over Leveringen. For Brødkornets Vedkommende vil det derimod for i størst mulig Udstrækning at fremme Dyrkningen af Vintersæd være rigtigt at foretage en noget større Forhøjelse. Her er foreslaaet 30 Kr., saaledes at Forskellen mellem Vintersæd og Vaarsæd kommer op paa 5 Kr.

Da det har vist sig, at Ernæringsraadets forskellige Cirkulærer med Hensyn til Kornets Kvalitetsbedømmelse ved Afregningen ikke har bragt Klarhed, men tværtimod givet Anledning til nogen Usikkerhed og Misfornøjelse blandt de kommunale Nævn, vil det sikkert for det kommende Aar være rigtigt at indsette Bestemmelser i denne Henseende.

ad § 6.

Naar Afleveringspligten ordnes som her foreslaaet, og der opretholdes en Prisforskel mellem Vintersæd og Vaarsæd paa 5 Kr., vil fri Omsætning af Foderkornet ikke mere betyde nogen Fare for Dyrkningen af Vintersæd. Den enkelte Jordbruger vil fremdeles have Fordel af, at den størst mulige Part af hans Levering til Staten kan bestaa af Vintersæd og vil stræbe derefter. Derimod vil utvivlsomt den fri Omsætning i det store og hele medføre, at Kornavlen opnaar den bedst mulige Udnyttelse.

ad § 7.

Medens Fastsættelsen af Maksimalprisen paa Flæsk og den i Forbindelse dermed staaende Erstatning til Svineslagterierne maa gøres til Genstand for Overvejelse og Afgørelse andet Steds, saa er det formentlig det staaende Landbrugsudvalgs Opgave at udtale sig om, hvilken Pris til Producenterne der er nødvendig til Opretholdelse af Svineproduktionen. Det vil erindres, at der ved Udarbejdelsen af Forslag til Kornordning for indeværende Aar var delte Meninger om, hvorledes Forholdet mellem Flæskepris og Kornpris burde være, men at det staaende Landbrugsudvalg tilsidst for at kunne afgive en enstemmig Indstilling foreslog $7\frac{1}{2}$ som en passende Faktor.

Denne Faktor er imidlertid utvivlsomt for lav. Til Belysning heraf har Regnskabskonsulent Dokken udarbejdet den som Bilag vedlagte Oversigt over Forholdet mellem Flæske- og Kornpris gennem Aarene 1913—17. Foruden at give et interessant Billede af de stærkt vekslende Konjunkturer, som Svineproduktionen har arbejdet under i Krigsaarene, viser denne Oversigt, at medens Forholdet i 1913 var 9,9 og i de første 7 Maaneder (inden Krigen) af 1914 laa mellem 9 og 10, saa har Svineproduktionens Rentabilitet under hele Krigsperioden været betydeligt daarligere. Aaret 1913 var ganske vist et særdeles godt Aar for Svineproduktionen, men det vil være rigtigt saavel under Hensyn til Befolkningens Forsyning med Fedtstoffer som til Trivselen af det mindre Landbrug, hvor